

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

9.439

Szerző:

Cím:

Nyolc éve a szabadság útján

Forrás:

Est. Rep.

1953. II. 13.

Hely:

Idő:

"1945/1953"

Személy:

Helyszám:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

1385

44 Ki ne ismerné a képet Budapesten, amely mosolygó szovjet katonát ábrázol, karján egy gyermekkel, amint kenyeret nyújt át. És ki ne emlékezne a kép eredetijére, a szovjet katonára, akitől felnőttek és gyermekek az első kenyeret kaptuk nyolc esztendővel ezelőtt. Ez a kép jelképpé nőtt valamennyiünk szemében és szívében, jelképévé a szabadságnak, amelyet Budapest, a magyar főváros ma nyolc esztendeje kapott a Szovjetunió felszabadító hadseregének kezéből. A győzelmi sortűz dörgése, a várost felszabadító szovjet hősöket ünneplő diszlövések sorozata számunkra azt jelentette, hogy Budapest lakói elindultak az úton, amely gyökeresen különbözött attól az úttól, amely a romokba döntött Budapestig vezetett.

Nyolc esztendeje járjuk ezt az utat. Amikor először ünnepeltük a város felszabadulásának évfordulóját, tombolt az infláció. Amikor nyolcadszor ünnepeljük, öt éves tervünk negyedik évének első negyedében járunk. Amikor felszabadultunk, Rákosi elvtárs így fordult az ország lakosságához: "... ha nem akarjuk, hogy Budapest házainak szétbomlása és szétrombolása után, a hidak elpusztítása után a lakosság jelentékeny része az éhínség és járványok következtében elpusztuljon, akkor minden erőnket mozgósítanunk kell Budapest lakosságának megmentésére". Rákosi elvtárs felhívására az ország lakossága segítségére sietett a főváros népének. És az utána következő években a főváros munkásozstálya, dolgozó népe Rákosi elvtárs, a párt szavát követve megmutatta, hogy a mi városunk élni akar és élni tud a szabadsággal. Hadd idézzük a bevezető mondatot a minisztertanács határozatából, amely néhány nappal a város felszabadulásának nyolcadik évfordulója előtt jelent meg: "Népi demokráciánk eddig elért hatalmas eredményei lehetőséget nyújtanak arra, hogy államunk a jövőben még nagyobb segítséget nyújtson a család-, az anya- és gyermekvédelemre." Vajjon hány munkásasszony, hány dolgozó anya gondolt, gondolhatott arra a kapitalizmus embertelen világában, hogy az óvodák és az óvoda-napköziotthonok férőhelyeinek száma 80.000 lesz és ez a szám is kevésnek bizonyul majd, egy esztendő alatt 119.000-re kell emelni.

Budapest dolgozó népe nyolc esztendő alatt bebizonyította, hogy megértette, mit jelent az az első darab kenyér és mit jelent az a szinte felmérhetetlen segítség, ami ezt az első darab kenyeret követte és követi ma is napról napra.

Azoknak a hatalmas eredményeknek kivívásában, amelyekre hivatkozva a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa az anyának, a gyermeknek, a családnak ilyen jelentős, csak a szocializmusban élő vagy a szocializmust építő nép életében elképzelhető segítséget tud nyújtani, nagy része van fővárosunk dolgozóinak. Nyolc esztendő sok csatának emlékét idézi ez a mai évforduló. Az első vég szövet emlékét, amely az újjáépülő budapesti gyárakból kikerült, a nagy sztálini műszakét, amelyben a magyar Sztahanov-mozgalom megszületett, az öt éves terv diadalmas első esztendejének termelési győzelmeit és a harmadik évét, amelynek sikeréből derekasan kivették részüket a budapesti munkások, mérnökök, százezer és százezer hazaszerető, szorgalmas, áldozatkész budapesti dolgozó.

Városunk felszabadításának nyolcadik évfordulója azonban azt is mondja nekünk, hogy a győzelmekre emlékezve napról napra új győzelmeket, új diadalokat kell kivívni. Az öt éves terv negyedik évének első negyedében járunk. Teljesíteni, túlteljesíteni a negyedik év első negyedét — ez most a jelszavunk.

Gyermekeinkért, a 164.000 budapesti általános iskolásért tesszük, akik majd felnőve a szocializmus boldog világában lépnek már nyomunkba. Családjainkért, magunkért tesszük, azokért, akik a győzelmekért harcolva esténként felkeresik a könyvtárakat, akiknek sorából került ki a 21 millió budapesti mozilátogató, akiknek egészségére vigyáznak az idén felépülő 27 orvosi rendelőben, akik az idén forgalombaálló 50 új trolibuszon utaznak majd.

A békéért tesszük, amelynek védelmében a világ becsületes emberei számítanak a mi szorgalmas kezünkre, bátor karunkra és hűséges szívünkre.

A Szovjetunióért tesszük, amely felszabadított bennünket, a nagy Sztálinért, aki a felszabadulásért folyó harcot vezette és arra tanított, hogy szabadon, büszkén építsük és szeressük hazánkat.

Nyolc esztendő nem is egy évtized, rövid idő egy ország, egy város életében. De ez a nyolc esztendő minden harca és minden győzelme bizonyítja, hogy Budapest dolgozó helyes úton járnak, mert egy pillanatra sem felejtik el a szovjet katonát, akitől az első darab kenyeret kaptuk, hűséggel követik a pártot, amely az első kenyértől a szocializmus építésére vezet bennünket.

No. 37. p3